

TULKOON SINUN VALTAKUNTASI

Väinö Hotti

Kahden maan kansalainen

Uskova on syntynyt ”kaksi kertaa”. Ensimmäisellä kerralla hän syntyi maailman kansalaiseksi. Toinen syntyminen taivaan kansalaiseksi tapahtuu uuden syntymisen yhteydessä:

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

Tämä toinen syntymä on tärkeämpi; siitä riippuu iankaikkinen elämä: *”Joka syntyy kerran, kuolee kahdesti, joka syntyy kahdesti, kuolee vain kerran.”*

Painopiste tulevassa maailmassa

”Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä. Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi” (Fil.3:18-21).

”Yössä ennen harhailimme. Kaikki oli pimeää. Kadotukseen kiiruhdimme Synnin tietä synkeää. Maahan kiintyi sydän, mieli. Maasta kertoi suu ja kieli” (Vvk.44:3).

Seurakunnassa (ekkllesia) tulee HENGELLISEN AINA KÄYDÄ EDELLÄ! Muutoin menevät puurot ja vellit sekaisin. Tällöin on kärryt valjastettu hevosen eteen!

Jumalan tahdon mukainen yhteiskunnallinen osallistuminen toteutuu vain silloin, kun uskova elää ”oksana Kristus viinipuussa”.

Suutari pysyköön lestissään

Uskova ei saa pettää kutsumustaan kuten Eesau teki. Eesaun virhe oli siinä, että hän halveksi esikoisuuttaan! Kun uskova osallistuu tämän maailman bileisiin, hän käy samalla kauppaa taivasosuudestaan.

”ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa. Sillä te tiedätte, että hänet sittemmin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi” (Hebr.12:16,17).

Uuden aioonin kansalainen

Uskova ei ole mikään ”takapajuinen” ihminen, vaan hän edustaa tulevaa uutta maailman aikaa.

”Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät” (Hebr.6:4-6).

Ei kumousmiehiä

"Kun apostolit lähtivät kiidättämään sanomaa Kristuksesta, he eivät esiintyneet yhteiskunnallisina kumousmiehinä, vaikka sen aikaisessa roomalaisessa yhteiskunnassa olikin paljon kohentamisen varaa. Paavali jopa puhuu siitä, että jos joku on orjana kutsuttu, pysyköön asemassaan" (Osmo Tiililä, Teinien teologia, s.128).

Osmo Tiililän sanoma

Tiililä nuhteli kirkkoa siitä, että se unohti tuonpuoleiset ja askarteli tämänpuoleisissa. Kirkko oli siirtynyt "väärällä tontille". Kirkko oli kadottanut oman identiteettinsä ja lähtenyt puuhailemaan aloille, jotka eivät sille kuulu. Tämä trendi on Tiililän ajoista vain voimistunut. Seurakunta haluaa olla yhteiskummallisestikin vaikuttava. Sille eivät hengelliset kuviot ole riittäviä. Se halveksii oma korkeaa kutsumustaan.

Ikivanha raja on siirretty

"Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka esi-isäsi ovat asettaneet" (Snl.22:28).

Rajan siirtäminen tapahtui 300 – luvulla, jolloin kirkko ja valtio yhdistyivät. Kainin ja Aabelin ajoista lähtien on ollut raja pelastuneiden ja pelastumattomien välillä. Nyt tämä raja poistettiin! Tämä suruttomien pahennuksen aihe (jako kahteen) saatiin raivattua pois.

Ulkopuolelle leirin

"Niin menkäämme siis hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa kantaen; sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme" (Hebr.13:13,14).

Muukalaisena maailmassa

"Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala" (Hebr.11:9,10).

"Sä olet Isäs kunniaan, Oi Jeesus mennyt multa. Mä vähäks aikaa maailmaan Jäin vielä tänne sulta. Jäin kulkemaan mä vieraana Isäni maasta kaukana" (Vvk.88:1).

"Muukalainen" ei voi vaatia samoja oikeuksia itselleen kuin on "kanta-asukkailla"; hän joutuu tyytymään vähempään:

"Mutta he vastasivat: "Mene tiehesi!" Ja he sanoivat: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena, ja yhtäkaikki hän alati pyrkii hallitsemaan" (1. Moos.19:9).

Jako kahteen

Alkuseurakunnassa oli selkeä "jako kahteen": seurakunta – maailma.

"Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniaassa" (Apt.5:13).

"Ja kaupungin väestö jakaantui: toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella" (Apt.14:4).

Jako poistui

Kun kristinusko tuli Rooman valtionuskonnoksi 300 – luvulla, jakolinja seurakunnan ja maailman välillä poistui: maailma tosin kristillistyi, mutta samalla kristillinen kirkko maallistui. Nämä sulautuivat toisiinsa. Muodostui symbioosi. Tämän on oleellista kaikille kansankirkoille. Kenestäkään ei voida sanoa, että hän on kristitty, vielä vähemmän voidaan sanoa, ettei joku sitä ole. Tämä enteilee lopunajan BABYLON (sekoitus) – kirkkoa, jota antikristus hallitsee.

Tässä toteutui se, mistä Paavali selkeästi varoittaa:

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room.12:2).

Kansankirkot ovat kilvoitelleet mukautuakseen maailman mukaan. He ovat vaihtaneet Raamatun auktoriteetin kansan auktoriteettiin.

”Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun” (Joh.17:9).

Tulkoon sinun valtakuntasi

Jeesus opetti tämän rukouksen:

”ISÄ MEIDÄN, JOKA OLET TAIVAISSA! PYHITETTY OLKOON SINUN NIMESI. TULKOON SINUN VALTAKUNTASI. TAPAHTUKOON SINUN TAHTOSI MYÖS MAAN PÄÄLLÄ NIIN KUIN TAIVAASSA.”

Jos olet väsynyt, tai sinulla on rajattu aika, voit tyypistää tämän rukouksen muotoon: TULKOON SINUN VALTAKUNTASI JA TAPAHTUKOON SINUN TAHTOSI!

Tämä on voimallinen rukous! Tämä on jokaisen ”ekkesiakristityn rukous”. Ekkesiakristitty on samalla VALTAKUNTAKRISTITTY.

”Jos vain yhden yksikin hurskas kristitty rukoilee: ’Isä rakas, tahtosi toki tapahtukoon’, niin Isä tuolta korkeudesta vastaa: ’Totisesti, rakas lapseni, niin olkoon ja niin tapahtukoon vastoin perkeleen ja maailman tahtoa!’” (Martti Luther).

Paavalin opetus

”Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1. Tim.2:1-4).

Paavali opettaa meitä rukoilemaan ”laaja-alaisesti”. Nuorten laulussa pyydetään: *”Siunaa koko maailmaa.”*

Priorisointia

Aina meidän rahkeemme eivät kuitenkaan riitä ”koko maailman” muistamiseen. Useimmin varmaan muistamme kaikkein läheisempiä ihmisiä.

Valtakunnallisesti ajatellen priorisointi tulisi kaiketi suorittaa TAIVASTEN VALTAKUNNAN eduksi. Tämän valtakunnan edut tulisi uskovan rukouksessa mennä maallisten edelle.

”Vaun etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan” (Matt.6:33).

”sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme” (Hebr.13:14).

”ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä käyttäisi; sillä **tämän maailman muoto on katoamassa**” (1. Kor.7:31).

”Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla **talletetut tulelle**, säästetyt jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään” (2. Piet.3:7).

Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännysitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, **joka pelastaa meidät tulevasta vihasta**” (1. Tess.1:10).

Kun taivaan valtakunnan asiat saadaan järjestykseen, **maalliset järjestyvät siinä ohessa!** Käytännössähän tämä merkitsee sitä, että me julistamme parannusta ja kehotamme ihmisiä ottamaan vastaan pelastuksen – jotta he välttyisivät tulevalta vihalta. Samoin muistamme rukoilla paikkakunnalle herätystä.

”Itsessäänhän tämä tilanne, joka tarjoaa mahdollisuuden Jumalan sanan eli lain ja evankeliumin julistamiseen, on hyvin positiivinen. Mutta kyseenalaiseksi se muuttuu silloin, kun seurakunnan palvelijoista tulee erilaisten piirien uskonnollisia viihdyttäjiä, jotka eivät muuta odotakaan kuin että ihmiset käyvät heidän tilaisuuksissaan, olipa heidän uskonnollinen kantansa mikä tahansa. Ihmisten huolien ja vaikeuksien hälventäminen ei ole mitenkään erityisesti kristillinen tehtävä. Joka sellaiseen ryhtyy, tietäkään ja tiedostakaan sen, mitä saksalainen teologi Hans Asmussen sanoi kerran jollekin papille: ‘Tämä ihminen odottaa sinulta sellaista, millä ei ole mitään tekemistä sinun pappiskutsumuksesi kanssa’. Epäuskoiselle ihmiselle kirkolla ei kirkkona pitäisi olla Jumalan lain julistamisen ohella muuta annettavaa kuin kehotus kääntymiseen ja Jumalan armon omistamiseen.” (Lasse Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.29).

Raamatun esimerkkejä

”Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa **hänen edestänsä**” (Apt.12:5).

Tuskin seurakunta uhrasi yhtään rukousta Herodekselle; se olisi ollut ”ruudin haaskausta”. Maallinen valta jäi ulkopuolelle seurakunnan rukousten!

Vanhurskauttamisoppi tulee pitää kirikkaana. On varottava kansan jumalattomien tekojen vanhurskauttamista:

”Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, **kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla**” (Hes.13:10).

Siunaus ei liene paras mahdollinen tapa ihmisten kääntymiseksi. Usein se jättää kuulijan entiseen syntiseen elämäänsä. Vallanpitäjien kääntäminen on erikoisen arvokasta; se voi koitua monen kansalaisen pelastukseksi. Johannes Kastajista on Suomen Siionissa kova pula; näitä meidän tulee hellittämättä pyytää Jumalalta.

"Mutta Jerusalemin profeetoissa minä olen nähnyt kauhistuksia: aviorikosta ja valheessa vaeltamista; he vahvistavat pahantekijäin käsiä, niin ettei kukaan käänny pois pahuudestaan. He ovat minun edessäni kaikki kuin Sodoma, ja kaupungin asukkaat kuin Gomorra" (Jer.23:14).

Muurin korjaus

Jumalan valtakunnan työ on "muurin korjausta". Ekklesiamuuri on tänään perin huonossa kunnossa:

"Ja he sanoivat minulle: "Jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut" (Neh.1:3).

Tänään tulisi värvätä miehiä tämän muurin korjaukseen. Jos Herran tuli on saanut syttyä sydämessä, tätä työtä tehdään innolla!

"Kirottu olkoon se, joka Herran työn laiskasti tekee, kirottu olkoon se, joka pidättää miekkansa verestä" (Jer.48:10).

"Hänen jälkeensä korjasi Baaruk, Sabbain poika, suurella innolla toisen osan, Kulmauksesta aina ylimmäisen papin Eljasibin talon oveen saakka" (Neh.3:20).

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa" (1. Kor.15:57,58).

Esimerkkejä rukoilemisesta

Jeesus:

"Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät" (Luuk.12:34).

"Samalla hetkellä tuli hänen luoksensa muutamia fariseuksia, ja he sanoivat hänelle: "Lähde ja mene täältä pois, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut". Niin hän sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle" (Luuk.22:31,32).

"Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa" (Joh.8:44).

Stefanus:

"Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois" (Apt.7:60).

Tässä on meille pari "mallirukousta" koskien valtaapitäviä!

Luther:

Lutherilla ei ollut myönteisiä ajatuksia paavia kohtaan. Tuskin hän uhraisi montakaan rukousta tuohon suuntaan:

"Loppujen lopuksi: siinähan (paavissa) on vain ilmetty perkele" (Tunnustuskirjat, s. 254).

Pyhä Henki – rukouksen henki

"Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anottekaan" (Matt.6:7.8).

"Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa" (Joh.4:23,24).

Rukousmyllyt ovat pakanauskontojen kamaa. Ne eivät kuulu kristittyjen työkalupakkiin.

"Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä" (Room.8:26,27).

Mitta täyttyy – rukous ei auta

Kansan jumalattomuus saattaa mennä "yli äyräiden". Silloin ei rukouskaan enää auta:

"Ja neljännessä polvessa sinun jälkeläisesi palaavat tänne takaisin; sillä amorilaisten syntivelka ei ole vielä täysi" (1. Moos.15:16).

"Ja hän sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, että puhun vielä tämän ainoan kerran. Entä jos siellä on kymmenen?" Hän vastasi: "Niiden kymmenen tähden jätän hävittämättä". Ja Herra lähti pois, senjälkeen kuin hän oli lakannut puhumasta Aabrahamin kanssa, ja Aabraham palasi kotiinsa...

Ja Herra antoi sataa Sodomian ja Gomorran päälle tulikiveä ja tulta, Herran tyköä taivaasta, ja hävitti nämä kaupungit ynnä koko lakeuden sekä kaikki niiden kaupunkien asukkaat ja maan kasvullisuuden" (1. Moos.18:32,33;19:24,25).

"Kun te ojennatte käsiänne, minä peitän silmäni teiltä; vaikka kuinka paljon rukoilisitte, minä en kuule: teidän kätenne ovat verta täynnä" (Jes.1:15).

"Mutta sinä älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa ja rukousta äläkä niillä minua ahdistaa; sillä en minä sinua kuule" (Jer.7:16).

"Ja Herra sanoi minulle: "Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat minun edessäni, ei minun sieluni taipuisi tämän kansan puoleen. Aja heidät pois minun kasvojeni edestä, he menkööt!" (Jer.15:1).

"Ja heidän valtansa lopulla, kun luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee kuningas, kasvoilta röyhkeä ja juonissa taitava" (Dan.8:23).

"Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella **sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi**, hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan" (Room.2:5,6).

"Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. **Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa**. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti" (1. Tess.2:14-16).

"Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. **On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava**" (1. Joh.5:16).